

‘Kan een christen gebonden zijn?’ van Wilkin van de Kamp

Een verlossingspakket vol banden, zonder stevige bijbelse fundering

In *Kan een christen gebonden zijn?* presenteert Wilkin van de Kamp een handreiking voor christenen die willen breken met “gebondenheden” in hun leven. Hij stelt dat een mens op vier manieren gebonden kan zijn: door zonde, leugens, emotionele banden en demonische machten. Het klinkt indrukwekkend – misschien zelfs bevrijdend – maar wie verder leest, stuit op theologische losheid, exegetische kunstgrepen en pastorale verwarring.

Vier (of vijf) soorten gebondenheid?

De vier categorieën van gebondenheid die Wilkin noemt, lijken op het eerste gezicht herkenbaar: zonde, leugens, emotionele schade en geestelijke belasting. Maar in hoofdstuk 4 komt daar ineens een vijfde van “demonische banden” bij: occulte, onreine, dood-, tover- en religieuze banden. Wie denkt hier stevige bijbelse onderbouwing bij te vinden, komt bedrogen uit. Veel van deze “banden” zijn gebaseerd op poëtische teksten (zoals Psalm 18), vergeestelijkte profetieën (Ezechiël 13), of vrije interpretaties van losse verzen. Conclusie: een knap staaltje **inlegkunde**.

Gezonde wedergeboorte?

In het voorwoord promoot Wilkin zijn andere boek over de “zeven wonderen van het kruis” – gebaseerd op zeven momenten waarop Jezus zou hebben gebloed. Elk bloedgebeuren krijgt een “wonder” toegekend, die samen leiden tot een “gezonde wedergeboorte”. Alsof je een spiritueel APK-keurmerk nodig hebt om zeker te weten dat je echt wedergeboren bent. De suggestie dat zonder deze zeven stappen je geestelijke wedergeboorte incompleet is, roept eerder onzekerheid op dan bevrijding. Het evangelie maakt het eenvoudiger: “Wie gelooft in de Zoon heeft eeuwig leven” (Joh. 3:36).

Engelen op afroep?

Op pagina 74 lezen we dat engelen “in beweging komen” wanneer wij woorden van bevrijding uitspreken. Wilkin baseert dit op Psalm 103 en koppelt het aan Matteüs 16:19 over “binden en ontbinden”. Maar beide teksten gaan over iets anders: de psalm prijst God voor Zijn majesteit, en Jezus’ uitspraak over “binden” heeft betrekking op kerkelijke autoriteit, niet op het activeren van engelen of demonische strijdkrachten. De idee dat onze woorden bovennatuurlijke legers in beweging zetten is eerder charismatische fantasie dan Schriftuurlijke leer.

Van innerlijke strijd naar geestelijk complot?

Waar Paulus strijd beschrijft tegen zonde en verleiding, creëert Wilkin een gecompliceerd systeem van onzichtbare banden die ons tegenhouden. Het gevaar hiervan? Een christen die *in Christus*

vrijgemaakt is (Rom. 6:7), wordt plots weer gezien als een potentiële gevangene van occulte banden, doodsbanden of toverbandsystemen. Het leidt niet tot vrijheid, maar tot een voortdurend scannen van je geestelijke toestand: “Welke demonische invloed houdt mij nu weer tegen?” Geen rust, maar twijfel.

Theologisch oordeel: meer mist dan licht

De centrale fout in *Kan een christen gebonden zijn?* is een **overgeestelijking** van bijbelteksten en ervaringen, gecombineerd met een menselijke logica die de Bijbel nergens expliciet ondersteunt. Veel uitspraken missen solide bijbelse onderbouwing en zijn gebaseerd op eigen inzichten, psychologisch taalgebruik en vrije associatie met teksten.

Waar de Bijbel helder spreekt over vergeving, genade en geestelijke groei, lijkt dit boek vooral verwarring, angst en afhankelijkheid te creëren — afhankelijkheid van methodes, verklaringen en “bevrijdingsprincipes” die meer zeggen over de schrijver dan over de Schrift.

Conclusie: Foei, Wilkin.

Kan een christen gebonden zijn? mist bijbelse diepgang, is theologisch wankel en pastoraal risicovol. Het wekt de indruk dat de geestelijke vrijheid van een gelovige afhankelijk is van het herkennen en verbreken van een heel web aan onzichtbare invloeden — een evangelie-plus-formule die afwijkt van het eenvoudige, krachtige evangelie van genade. Daarom zeggen wij met een knipoog, maar ook met zorg: **Foei, Wilkin.**

Advies voor de lezer:

Wil je leren over geestelijke strijd en vrijheid in Christus? Begin dan niet met een demonologisch zelfhulpboek, maar met Romeinen 6–8 en Efeze 1–3. Daar leer je pas echt wat het betekent om vrijgezet te leven – door het werk van Christus, niet door het losmaken van onzichtbare touwen.